REPREZENTATIVA ROMÂNIEI, CÎȘTIGĂTOAREA GRUPEI !

DIN PRELIMINARIILE CAMPIONATULUI EUROPEAN DE FOTBAL!

AMBIȚIA GALEZĂ FĂCUTĂ IERI K. O. DE DOUĂ GOLURI ÎN „STIL ENGLEZ"

Stadion „23 August"; timp rece; teren bun; spectatori — aproximativ 50 000. Au marcat: LUPESCU (min. 9) **și LUCESCU** (min. 74). **Raport de șuturi la poartă:** 20—9 (dintre care pe spațiul porții 11—6). **Raport de cornere: 5—3.**

ROMÂNIA: Răducanu 8 — Sătmăreanu 8, Lupescu 10, Dinu 9, Deleanu 10, Dumitru 8, Radu Nunweiller 10, Lucescu 8+, Dembrovschi 7, Dobrin 9, Iordănescu 9.

ȚARA GALILOR: Millington — Rodriguez, Phillips, Williams, Thomas, Hockey, Hill (min. 46: C. Davies), G. Reece, James, Davies, R. Reece.

A arbitrat excelent ALFRED DELCOURT, ajutat la linie de R. Thibaut și F. Rion (toți din Belgia).

Tricolorii au cîștigat ieri un meci cu semnificație mare, mai dificil datorită semnificației decît adversarului. Superioritatea lor a fost continuă. Atenția, prudența și puterea lor de luptă au fost maxime. Travaliul prestat a fost enorm. Coeziunea lor tactică și afectivă au fost evidente. Cele două echipe s-au atacat una pe alta de la început. Numai că mijloacele tehnice superioare ale fotbaliștilor români, precum și omogenitatea lor le-au permis să-și realizeze premeditările într-o proporție mult mai mare decît au izbutit jucătorii galezi. În prima jumătate de oră, manevrele și acțiunile noastre ofensive s-au impus ochiului prin claritate. Combaterea marcajului s-a făcut prin deplasări sincrone și multiple. Spiritul combinativ și ajutorul reciproc ne-au definit strategia. Toată lumea a fost subordonată echipei. Toată lumea a încercat să rezolve serios și inteligent orice fază de atac sau de apărare. **Primul gol a fost înscris de către Lupescu (min. 9), prin reluarea cu capul a unui corner executat de către Lucescu.** După această realizare, băieții au rămas în priză, lichidînd sobru orice incursiune a oaspeților, pregătind și dezvoltînd atacuri, prin toți cei șase jucători de la Dumitru la Iordănescu. Viteza de joc era bună, soluțiile de străpungere adecvate și diverse, Dobrin și Iordănescu dizolvînd cu fantezie rezistența din jur, iar ceilalți manevrînd pe toată lățimea frontului de atac în căutarea spațiilor libere. **Cum era și normal, ocaziile s-au născut din acest efort colectiv, dar o anumită eroare, precum și neșansa au împiedicat echipa română să încheie repriza cu mai multe goluri la activ.** Eroarea a constat în lipsa permanentă a unui vîrf de atac avansat. Și Dobrin (destinat acestei servituți tactice) și ceilalți au ezitat să intre în prima linie, așa încît mari momente de gol n-am avut decît în urma învăluirilor de pe margine, urmate de centrări înapoi, situații cînd doi-trei înaintași români ajungeau în zona portarului Millington. Amintim asemenea circumstanțe: **combinația Dobrin-Sătmăreanu — centrare peste portarul galez și lovitura lui Iordănescu respinsă de bară (min. 26)**; precum și centrarea lui Dembrovschi, deviată spre poartă tot de către Iordănescu, dar reținută de Millington (min. 28). Credem că lipsa unui avanpost a privat echipa română, făcînd-o în prima repriză mai puțin eficace decît ar fi meritat după jocul ei de ansamblu. Dar e posibil ca o anumită prudență să fi determinat această orientare și într-o partidă ca cea de ieri prudența a fost oricum o virtute, mai ales după ce conduceam cu 1—0. În ultimele minute ale primei reprize, oaspeții, care încercaseră și să combine și să pătrundă prin cele două tractoare din față (Davies și Hill), blocate însă excelent de către apărătorii noștri, au fost o singură dată, cu adevărat periculoși. Dar centrarea fundașului Rodriguez nu și-a aflat omul potrivit la locul potrivit.

După pauză, galezii s-au găsit unii pe alții ceva mai bine, ambiția lor rămăsese intactă, numai că formația română, foarte solidară și în momentele mai critice, a devenit, ori de cîte ori a fost nevoie, un mecanism defensiv prompt și elastic. În atac am continuat să fisurăm prin cascadele de fente ale lui Dobrin și Iordănescu, precum și prin atitudinea constructivă a lui Nunweiller și Lucescu. În min. 63, mingea plecată de la Dobrin a fost aruncată de către Dumitru pe un culoar ideal. Dembrovschi scăpat singur doar cu portarul a ratat. Lucescu începe să fie periculos, trăgînd peste bară (min. 66) **o centrare a lui Nunweiller, dar va înscrie un gol superb (min. 74), transformînd printr-o dificilă execuție tehnică pasa transversală expediată de către Iordănescu, aflat aproape de punctul de corner: 2—0. Între timp, Dobrin, care și-a chinuit din nou adversarii cu driblingul lui hipnotizant, a șutat în rădăcina barei, o minge pe care apărătorii adverși i-au servit-o din greșeală.** Echipa Țării Galilor, onorabilă pentru condițiile în care e alcătuită, **a înregistrat și ea regretul de a trage în bară prin Ronnic Reece, la centrarea lui James (min. 78).** Ambiția ei avea să fie pînă la urmă retezată prin două goluri realizate într-o manieră frecvent întîlnită în fotbalul englez.

Tricolorii au jucat acest meci așa cum trebuia. La fel cum au jucat și partida cu Cehoslovacia. Așa cum trebuia pentru a învinge. Ieri n-au mai avut poate acea febră de acum 10 zile, dar nici nu era necesară, deoarece adversarul i-a solicitat mai puțin. În definitiv, este important să te comporți în fiecare partidă așa cum îți cere adversarul și conjunctura. Și din acest punct de vedere, echipa condusă de **Angelo Niculescu** (secund Titus Ozon) a avut, cu ocazia ultimelor două încercări, capacitatea generală (tactică, fizică și morală) necesară pentru pasul victoriei. La București, echipa Țării Galilor a fost dominată și învinsă mai clar **decît s-a întîmplat** la Praga, unde după cum știm a aliniat o formație mai slabă și a pierdut doar cu 1—0, într-un fel care nu excludea dreptul la apel. Ieri, i-am învins, indirect, a doua oară și decisiv pe fotbaliștii cehoslovaci. Jocul în trei s-a terminat. Acum ne așteaptă un joc în opt.

Romulus BALABAN

Comportarea jucătorilor

RĂDUCANU: atent, mobil, bun la mingile înalte, precis la degajări, dar mai presus de toate, serios, de această dată.

SĂTMĂREANU: a păzit bine zona sa, permițînd puține infiltrări, a urcat în atac, a centrat de cîteva ori periculos.

LUPESCU: a curățat tot ce trecea prin filtrul din fața lui, mereu excelent plasat, magistral în jocul de cap. A înscris golul care a deschis calea victoriei.

DINU: a fost un apărător forte, a decimat în prima instanță o serie de încercări ofensive, a luptat cu uriașii echipei galeze, a împins atacul nostru, trecînd uneori în postură de mijlocaș.

DELEANU: Ca și în partida cu Cehoslovacia, a evoluat cu totul remarcabil, atît în faza de apărare, cît și în cea de atac.

DUMITRU: a protejat excelent cuplul fundașilor centrali, acoperind o zonă foarte întinsă, a făcut intercepții de mare clasă, a pierdut cîteva mingi (lucru neobișnuit pentru el), reflexele și simțul de orientare fiindu-i probabil ușor diminuate în urma inactivității forțate.

NUNWEILLER: laborios, constructor lucid, omul care a girat începutul unui mare număr de acțiuni ofensive. A avut, credem, jocul cel mai complet, fiind poate jucătorul numărul 1 al partidei.

LUCESCU: a muncit mult, dar nu i-au reușit o serie de manevre. A circulat inteligent, contribuind la dezorganizarea apărării galeze. A înscris un gol printr-o splendidă acțiune tehnică.

DEMBROVSCHI: proaspăt la începutul meciului, a fost o perioadă jucătorul cu mare putere combinativă. A participat efectiv la momentele de apărare. Spre sfîrșit a dat semne de oboseală și a ratat o mare ocazie.

DOBRIN: a realizat lucrul cel mai greu pentru un fotbalist cu mare personalitate și cu un dribling fermecător: s-a subordonat echipei. A fost deseori demoralizant pentru adversari, a spart aglomerările din fața sa și a trimis pase ideale. Credem că Dobrin s-a legat puternic de echipa națională, cum tot așa credem ca și echipa să se fi atașat energic de Dobrin.

IORDĂNESCU: a făcut cea mai bună partidă a sa de pînă acum în echipa națională. Avem, în sfîrșit, o excelentă extremă stingă. Capacitatea lui de a fenta și pătrunde este fără cusur. Mai rămîne doar să nu întîrzie uneori pasele și centrările. Reprezintă ultima mare descoperire a echipei naționale.

Foto: THEO MACARSCHI și VASILE BAGEAC.

REPORTERII NOȘTRI

ÎN SPATELE PORȚII LUI RĂDUCANU...

Da, am șomat, am carnetul gol.

Ce era să notez? Sînt obișnuit să notez fazele, nu... simțămintele. Să notez că, la început, cînd m-am așezat în spatele porții lui Răducanu, mi-a fost oarecum teamă? Cui nu-i e teamă la un joc decisiv?

De frică, mi-aminteam aproape toate ispràvile outsiderilor, consemnate, de-a lungul anilor, de istoria fotbalului, în care chiar și acești simpatici fotbaliști galezi figurau cu o victorie (scor 2—1) în dauna naționalei Ungariei. Se întîmplase la un turneu final de campionat mondial, „ediția suedeză", cînd aceiași galezi abia de au fost scoși din cursă, spre finalul partidei cu Brazilia, de un gol al lui Pelé.

Cum? Să n-o luăm de la '58? Fie! Mai recent, mă temeam chiar de omul lîngă care mă așezasem, de Răducanu. Îl credeam timorat sub povara criticilor, să recunoaștem, îndreptățite, la acea minge servită pe tavă cehoslovacului Capkovic.

...Începuse jocul, se consumase și prima repriză, și fazele ocoleau „poarta noastră". Ca să notez? Să notez cum l-a sărutat Răducanu pe Culai Lupescu, colegul de club, la deschiderea scorului? Asta nu-i o fază... Să notez ce i-a strigat lui Deleanu — „Coco, fii serios!!!" — de-a auzit întreaga peluză, atunci, în minutul 18, cînd dinamovistul a semiluftat lîngă tușă? Nici asta nu-i o fază. În gura lui „Rică", cel mult e o... glumă.

Și jocul curgea fără faze, și iar am început să mă tem. De data aceasta, că n-am să-mi realizez reportajul de la poarta lui Răducanu. Cu bara din minutul 78, a lui Ciryl Davies — singura fază notabilă — abia de poți acoperi două rînduri... Răducanu nici măcar nu avea „ticul" lui Viktor, cel cu... elasticul.

Cînd, deodată, „salvare"! Intrasem în ultimele minute ale partidei. Răducanu a prins un balon și cînd Gilbert Reece i-a închis unghiul de degajare, punîndu-i pieptul în față, Răducanu a ascuns mingea în stilul lui, pe la spate. Ce credeți că-mi spunea în drum spre cabine, despre „unica fază"? „Ce să fac bre? Toți se jucau în teren, numai eu nu...".

Măcar asta s-o scriu... La 2—0, e bună!!..

G. NICOLAESCU

...ȘI A LUI MILLINGTON

Ești plin de noroc, Millington! Zău așa. Altfel, un portar pe care zeița Fortuna nu l-ar fi avut în paza ei ar fi plecat de la București cu o porție zdravănă de goluri. Nu, nu e nici o exagerare. Așa este. Nu se poate să nu recunoști acest adevăr. Am stat acolo, în spatele porții tale, am trăit momentele acelea. Îți mai aduci aminte de tot ce-a fost?

Millington a venit în poartă cu o pungă de plastic în mînă. A aruncat-o în fundul plasei și apoi a măsurat cu privirile cei 7 metri ai porții. Așa fac toți portarii. Și-a scos, apoi, din pungă mănușile. Și-a pus una în mînă. Se uita la ea, o proba de parcă ar fi vrut s-o cumpere de la un magazin. Dar s-a răzgîndit și le-a pus înapoi în pungă. Era îmbrăcat într-un tricou galben, ca al jucătorilor noștri și arbitrul abia în minutul 33 a sesizat acest lucru și l-a pus pe galez să-l schimbe. Millington a îmbrăcat un tricou albastru cu nr. 1 pe spate. Coincidență! Tot atîtea monede de cîte 5 bani aruncase în poarta galeză Neagu, atacantul Rapidului, care ne spunea că asta înseamnă patru goluri. „Să fie cu noroc pentru băieți!" Dar portarul galez, tot ricîind cu gheata prin gazon și tot privind pe jos a văzut banii, i-a adunat și i-a aruncat în colțul din stînga. Exact acolo unde în minutul 9, avea să se odihnească balonul trimis de Lupescu. Cum a fost atunci? Deleanu a sesizat culoarul excelent și a șutat. Millington s-a întins și a atins mingea cu vîrful degetelor. Corner! Galezii au greșit marcajul, Lupescu s-a plasat excelent, s-a înălțat și cu o măiastră lovitură de cap a trimis cu boltă. Millington era depășit. Nici Rodriguez, aflat lîngă bară, n-a putut face nimic. Gol!

Ah, n-am să mai stau niciodată lîngă poartă! Nu că mi-ar fi fost milă de portarul advers. Așa e sportul. Unul trebuie să piardă. Dar „bara" lui Iordănescu aproape să ne bage, de emoție, în spital. Știți, atunci, în minutul 26. Nu credeam că nu va fi gol. Așa cum nu credeam nici peste două minute, cînd același Iordănescu a trimis cu capul în brațele portarului. A fost parcă și un 11 metri, în minutul 35. Thomas a oprit mingea cu mîna. Altă dată a fost oprit Lucescu neregulamentar. Dar golul n-a mai venit. Nici după pauză, în minutul 63, cînd Dembrovschi a scăpat singur, și cînd mingea s-a lovit de genunchiul lui Williams, întîmplător. Și nici în minutul 68, cînd același Williams s-a ulult la centrarea lui Nunweiller și și-a fentat colegii, iar Dobrin a șutat la rădăcina barei.

Golul lui Lucescu a fost însă superb. Iordănescu a centrat și Lucescu, talonat din spate, a liftat cu inteligență mingea, cu stîngul, și a trimis-o în colțul lung. Lucescu, cu fruntea în gazon, se bucura după golul mult așteptat. L-au ridicat Iordănescu, Dembrovschi, Lupescu, Dobrin și l-au sărutat. În fața porții sale, Millington își lipea leucoplastul de pe genunchi pentru a nu știu cîta oară. O făcea așa, din reflex. Meciul era jucat!

Constantin ALEXE

FORȚA COLECTIVĂ A JOCULUI ECHIPEI NAȚIONALE A REALIZAT SUPERIORITATE PE TOATE PLANURILE

(Urmare din pag. 1)

de minute de ofensivă continuă, cînd virtualitatea majorării scorului a trăit în numeroase atacuri de nestăvilit pentru oaspeți. Iordănescu a avut chiar de două ori golul pe frunte (la propriu și la figurat), ratînd situații unice...

Simțind calificarea ca pe un țărm al speranței pe care urmau să-l atingă abia la 2—0, scorul care aducea cu el liniștea și siguranța victoriei și a calificării, fotbaliștii români au *forțat* jocul în perioada amintită. Spre neșansa lor, ocaziile de a marca n-au fost fructificate. Și astfel, acest 1—0 de suspense — orice gol egalizator ar fi fost, poate, pustiitor pentru moralul jucătorilor și al spectatorilor — avea să trăiască încă multă vreme.

Din vina galezilor, care s-au apărat cu pricepere, din „vina" jucătorilor români, care au ales, de prin minutul 35, o cale pe care ieri am înțeles-o și azi o aprobăm cu toată convingerea.

Mărturisim că ne-ar fi plăcut să asistăm, în continuare, la șarje ofensive spectaculoase, dar am înțeles opțiunea pentru jocul de siguranță, pe care l-au adoptat fotbaliștii români. Echipa României a mai condus, acum doi ani, Grecia cu 1—0, iar golul egalizator al lui Domazos a transformat un final de meci limpede într-un coșmar...

O egalare ieri ar fi fost, probabil, mai cumplită.

Iată de ce l-am înțeles pe *Dumitru* văzîndu-l că-și părăsește rar zona-cheie (de siguranță) din fața fundașilor.

Iată de ce am apreciat rămînerea lui *Dinu* pe poziția sa de fundaș, temperamentalul nostru apărător reprimîndu-și cu bună știință orice aventură înainte (frumoasă și atrăgătoare, desigur, ea conținînd, însă, și un grăunte de risc).

Iată de ce, în fine, am acceptat cu deplin acord și acum subscriem fără rezerve *la jocul tricolorilor, care au urmărit în destule momente păstrarea mingii pînă în clipa în care construcția acțiunilor oferea șanse reale de atac.*

Calculul tactic al echipei noastre, pe care l-am întîlnit în situații asemănătoare la formații renumite în lume, a avut, fără îndoială, drept consecință limitarea laturii spectaculare a partidei, *dar a asigurat — cu temeinice garanții în joc — calificarea.*

Deși balonul s-a încăpățînat să nu intre în plasa porții lui Millington în alte situații — gol (cum a avut, de pildă, Dobrin, care a trimis balonul în bară din zona careului de 6 metri, sau Dembrovschi, care a rămas singur cu portarul!) echipa României avea să înscrie, totuși, cel de al doilea punct (al liniștii), expresie a unei dominări raționale, constante. (Merită, bineînțeles, aplauze combinația Radu Nunweiller—Iordănescu—Lucescu, acesta din urmă autor al unei magistrale reluări de centrare în gol).

Menționînd forța colectivă a jocului echipei române — rareori ne-a fost dat să vedem o atare precizie în țesătura combinațiilor, în care fiecare „ochi" era lucrat cu toată atenția — nu putem să nu remarcăm contribuțiile individuale ale lui Dobrin, Iordănescu (ieri, poate, cel mai individualist, dar de cele mai multe ori cu... folos), Lupescu, Dinu, Radu Nunweiller, Dumitru, Deleanu.

Referindu-ne la echipa galeză, s-o luăm așa cum spune un personaj al lui Shakespeare: *„Take me as I am"* (ia-mă așa cum sînt), apreciindu-i superba sportivitate (învinși sau învingători, fotbaliștii oaspeți rămîneau tot pe locul III al grupei) în apărarea corectă, de un desăvîrșit fair-play, a șanselor.

Galezii s-au bătut pentru victorie, dar au cedat unui adversar evident mai valoros, la un scor care-i onorează.

Exemplară (pentru public, fotbaliști și arbitrii noștri) conducerea jocului, asigurată de brigada belgiană de cavaleri ai fluierului.

DAVE BOWEN: „S-A CALIFICAT CEA MAI BUNĂ ECHIPĂ"

Cînd se termină un meci? Greu de spus, chiar dacă precauția, mama înțelepciunii, ne trimite doct la fluierul final al arbitrului. Argumente? Iată cîteva culese înainte și după fluierul belgianului **Alfred Delcourt,** ce a consfințit victoria României asupra Țării Galilor și calificarea ei în sferturile de finală ale campionatului european.

Lupescu: „N-am știut imediat că am marcat, căci șocul ciocnirii aeriene cu adversarii m-a răsucit cu spatele spre poartă. Dar atunci cînd toți băieții au năvălit spre mine am înțeles că mingea se oprise în plasă și că nu mai puteam pierde calificarea". Pentru „Culai" Lupescu — acest admirabil om de echipă, care prin calmul și oportunitatea sa constituie o prezență necesară în echipa națională, la o vîrstă cînd alții, mult mai tineri, nu reușesc să convingă — certitudinea victoriei venise, deci, în minutul 9!

Ion Balaș, vicepreședinte al F.R.F., ne-a răspuns imediat după golul lui Lucescu: **„Cu cîteva clipe înainte am avut pulsul 104! Acum, însă, meciul e ca și terminat, iar mie mi se împlinește cea mai mare bucurie din activitatea de un sfert de veac pe tărîm sportiv: în cei trei ani de cînd lucrez în cadrul federației de fotbal, reprezentativa României s-a calificat în fazele finale ale celor mai prestigioase competiții internaționale, campionatul mondial și cel european. Am auzit că U.T.A. conduce la Arad cu 2—0 și nu mă pot abține să nu corelez victoria și calificarea de aci cu frumoasa comportare a echipelor de club. Mai doresc pentru fotbalul nostru un lucru esențial: o reală și sinceră colaborare între toți acei care se ocupă direct și indirect de balonul rotund".**

Pentru Ion Balaș, un meci s-a terminat la golul lui Lucescu, dar altul e în plină desfășurare...

Președintele F.R. Fotbal, **Mircea Angelescu,** încercînd să pară foarte degajat, deși nu-și găsea locul în spatele porții lui Millington, ne-a spus foarte laconic: **„De mult n-am mai fost atît de calm ca azi".** Să înțelegem că meciul i se părea dinainte jucat?

Antrenorul echipei Țării Galilor, **Dave Bowen,** fără a ne preciza cînd a considerat conturile încheiate, ne declară că victoria reprezentativei noastre a fost indiscutabilă și că destul de repede și-a dat seama că n-are șanse să cîștige la București. **„Calificarea României încununează, pe drept, cea mai bună echipă din grupă, care are în persoana lui Dobrin un jucător de mare clasă".**

Trevor Movis, secretar al ligii de fotbal din Țara Galilor, este de părere că pentru echipa sa confruntarea cu reprezentativa noastră s-a terminat la... Cardiff, **„cînd apărarea românilor, în frunte cu un portar senzațional** (Răducanu — n.n.), **ne-a scos din cursa pentru calificare".**

Singurul care a putut afirma, cu mîna pe inimă, că meciul s-a terminat o dată cu fluierul final al arbitrului, a fost... **Alfred Delcourt. „N-am avut nici un fel de dificultăți în desfășurarea partidei, care a fost condusă de la un cap la altul de echipa României. Victoria putea fi mult mai confortabilă, dar atacanții dv. au ratat incredibil.**

Arbitrul Alfred Delcourt

Sportivitatea și angajamentul bărbătesc, dar corect, au dominat în teren. Ce altceva își poate dori un arbitru?"

Ce am cîștigat ieri pe „23 August"?

Angelo Niculescu, antrenorul echipei naționale: **„Nu pot despărți meciul cu Țara Galilor de cel precedent, cu Cehoslovacia, pentru că ambele au reprezentat, după mine, momentul adevărului: confirmarea rezultatelor care au plasat reprezentativa României în compania celor mai puternice echipe din lume, la ultima ediție a C.M. Am cîștigat, deci, în primul rînd, o echipă și de aceea nici nu voi evidenția pe cineva anume, ci pe toți acei care au respectat ideea de joc, punîndu-și în valoare, totodată, talentul și pregătirea. Le mulțumesc!"**

Întrebîndu-l dacă o dată cu acest sezon și-a încheiat mandatul la cîrma echipei naționale, Angelo Niculescu ne-a răspuns că sarcina sa se va încheia în momentul eliminării echipei reprezentative din actuala ediție a campionatului european. Cine știe cînd va fi acesta?

Dobrin: „Chiar dacă n-am cîștigat la scorul pe care-l meritam, mult mai mare, ne-am calificat. Și nu-i puțin, nu-i așa, mai ales că echipa Țării Galilor n-a jucat mai slab decît la Cardiff..."

Lucescu, căpitanul echipei naționale, auzindu-l pe mezinul formației, **Iordănescu,** care ne spunea că se bucură că a confirmat încrederea ce i s-a acordat, intervine: **„Am cîștigat o extremă stîngă de valoare internațională: Iordănescu. Aci și numai aci îi este locul. Îl cedez cu plăcere!".**

Paul SLAVESCU

MĂSURI DISCIPLINARE

În ședința ținută aseară, Comisia centrală de competiții și disciplină a F.R. Fotbal a analizat abaterile unor jucători și a luat următoarele măsuri:

- jucătorii **Deselnicu** (Univ. Craiova), **Stoica** (Farul Constanța), **Coiculescu** (Corvinul Hunedoara) și **Chimiuc** (C.F.R. Timișoara) au fost suspendați pe cîte patru etape;
- jucătorii **Grăjdeanu** („U" Cluj) și **Ciocîrlan** (Univ. Craiova) — suspendați pe cîte trei etape;
- jucătorii **Tonca** (Jiul Petroșani) și **Volaru** (C.F.R. Timișoara) — suspendați pe cîte două etape.

U.E.F.A. COMUNICĂ

Interesîndu-ne aseară la sediul U.E.F.A. din Zürich asupra unor amănunte privind desfășurarea sferturilor de finală ale campionatului european, am primit următorul răspuns:

— Cele 8 echipe calificate din grupe: **România, Ungaria,** (sau **Franța**), **Anglia** (sau **Elveția**), **U.R.S.S., Belgia, Italia, Iugoslavia și R. F. a Germaniei** vor juca în sferturile de finală.

— Sferturile de finală vor fi programate prin tragere la sorți, operație care va avea loc la 12 ianuarie 1972, la Zürich. Meciurile se vor desfășura turretur la 29 și 30 aprilie (turul) și la 13—14 mai (returul).

— Echipele calificate în semifinale vor participa în turneul final, între 14 și 18 iunie, într-una din cele 4 țări rămase în competiție.

U.T.A. — O NOUĂ VICTORIE PRESTIGIOASĂ

(Urmare din pag. 1)

decît prin obstrucție, în careu, la 14 m lateral, aproape de linia de fund. Lovitura liberă indirectă, un fel de corner scurt, este executată cu efect de Kun II, portarul atinge mingea, însă o scapă în aer, dincolo de linia porții, o prinde apoi, dar arbitrul, pe fază, acordă gol.

La 3—0, în min. 65, oaspeții se zbat să-și facă viața mai ușoară pentru retur și caută intens golul. Dar nu reușesc nimic, chiar dacă Torres (min. 68) și Praia (min. 72) sînt atît de aproape de marea iluzie. Dar tot U.T.A. e la un pas de a mai înscrie o dată: **Domide** șutează formidabil de la 30 de m (min. 78), însă portarul Torres deviază uimitor balonul în bara orizontală. U.T.A. e dominată în final, dar știe să se apere cu toată ființa sa.

Și așa, după Feijenoord, încă o stea din fotbalul european se stinge la Arad. În timp ce pe Mureș se aprind torțe pentru echipa națională și pentru U.T.A. Frumoasă a fost această zi de 24 noiembrie...

ÎN VESTIARE

NICOLAE DUMITRESCU: „Am știut că Vitoria Setubal e o echipă redutabilă, avînd drept principală armă tehnicitatea. De aceea, am căutat să realizăm un marcaj cît mai strict în zonă, încercînd să-i depărtăm de minge. Problema principală a rămas pentru noi contraatacul. Și contraatacul a funcționat azi bine. După jocul prestat și după numărul de ocazii avute cred, totuși, că diferența de scor este mică. Acest scor nu ne asigură calificarea, dar ne dă mari speranțe pentru partida retur. Mă așteptam la mai mult de la Torres. Spre norocul nostru, el a fost lent și depășit cu regularitate de [illegible] e o echipă bună, cu cîteva mari personalități, cum ar fi Matine, Jacinto Joao, Jose Maria și Octavio".

JOSE MARIA PEDROTO: „Felicit U.T.A. pentru rezultatul obținut. Scorul final putea fi, însă, 3—1 dacă arbitrul ne acorda nouă un 11 m. Echipa mea a jucat sub posibilități la Arad. Asta nu știrbește cu nimic meritul U.T.A.-ei. 3—0, este o surpriză pentru noi și cred că și pentru U.T.A. La Setubal ne așteaptă o revanșă grea, dar cum în fotbal totul e posibil, eu mai sper încă în calificare. Cît despre Torres, pot spune că s-a prezentat la forma lui din ultimul timp".

ANTOINE QUENDEVILLE, arbitrul meciului: „A fost un joc foarte interesant, sportiv. Spectatorii au contribuit într-o mare măsură la succesul U.T.A.-ei, o echipă omogenă și cu multă ambiție. Consider rezultatul final just. Cît despre golul trei, vă pot spune că inițial am dictat lovitură liberă indirectă și mingea trimisă de Kun a fost atinsă de portar înainte de a depăși linia porții. După aceea a depășit linia porții. Eram aproape și am văzut foarte bine".

LERETER: „Sînt fericit că am reușit să răzbunăm Rapidul, echipă care, la rîndul ei, ne-a răzbunat pe noi, eliminînd pe Legia".

DOMIDE: „Acest 3—0 în fața unei echipe de valoare e un mare prilej de bucurie și o garanție, zic eu, pentru... turul IV. Spun aceasta pentru că din 1969 n-am mai primit în vreun meci patru goluri".

JOSE TORRES: „Terenul a fost neobișnuit pentru noi. E primul teren moale pe care jucăm anul acesta și primul joc așa de slab pe care-l realizăm. Dar asta nu slăbește cu nimic meritul U.T.A.-ei care s-a dăruit foarte mult jocului și a prezentat cîțiva jucători de valoare, dintre care Domide m-a impresionat în mod deosebit. Rezultatul nu prea ne dă speranțe de calificare, dar la noi acasă, pe un teren mai bun, vom încerca să recuperăm ceea ce am pierdut aici".

ÎNTÎLNIRI INTERNAȚIONALE DE FOTBAL

Aseară s-au desfășurat cîteva meciuri în cadrul competițiilor oficiale la fotbal.

ÎN „CUPA U.E.F.A."...

...au avut loc întîlnirile tur din optimile de finală. Iată rezultatele:

Eintracht Braunschweig	—	Ferencvaros	1—1
A. C. Milan	—	Dundee United	3—0
St. Johnstone	—	Zeleznicear Sarajevo	1—0
Rapid Viena	—	Juventus Torino	0—1
P.S.V. Eindhoven	—	Lierse S. K.	1—0
F. C. Carl Zeiss Jena	—	Wolverhampton	0—1

ÎN PRELIMINARIILE OLIMPICE

La Sofia: **Bulgaria — Spania** (primul meci) 8—3 (4—1)

- La Londra: **West Ham United — O Selecționată europeană** 4—4 (meci organizat cu prilejul retragerii jucătorului **Hurst** — West Ham United).

Alte amănunte, în ziarul de mîine.

Redacția și administrația: București, str. Vasile Conta nr. 16; telefoane: centrala 11.10.05, secția corespondenți 11.51.09, interurban 72 și 286; telex: sportrom buc. 180. Tiparul „I. P. Informația", București 40368